

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)
SSN Paweł Wiliński

w sprawie **T.P.**
skazanego za przestępstwo z art. 178a§1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 czerwca 2026r.
na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.
kasacji Prokuratora Generalnego
wniesionej na niekorzyść skazanego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Ostrołęce
z dnia 24 października 2025r., sygn. akt II K 432/25

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania.**

Jerzy Grubba

Piotr Mirek

Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Ostrołęce T.P. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 30 maja 2025 roku, w miejscowości R., na ulicy B., gmina R., powiat o., woj. [...], prowadził samochód osobowy marki S. o

numerze rejestracyjnym (...), w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami: I badanie 1,05 mg/l, II badanie 1,01 mg/l, III badanie 0,96 mg/l, IV badanie 0,95 mg/l, V badanie 0,94 mg/l. Przy zastosowaniu art. 37a§1 k.k. Sąd wymierzył skazanemu karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 80 złotych. Na podstawie art. 42§2 k.k. i art. 43a§2 k.k. Sąd orzekł ponadto wobec T.P. środki karne w postaci – odpowiednio – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, do kierowania którymi uprawnia prawo jazdy kategorii B – na okres 4 lat, z zaliczeniem na jego poczet stosownego okresu zatrzymania prawa jazdy, oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 8.000 złotych, zaś stosownie do art. 178a§5 k.k. w zw. z art. 44b§1 k.k. orzekł przepadek pojazdu mechanicznego, którym poruszał się skazany, tj. samochodu osobowego S.. Sąd rozstrzygnął ponadto o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 22 stycznia 2026r.

Obecnie kasację od powyższego orzeczenia, w całości, na niekorzyść skazanego, wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502§1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec T.P. – po przeprowadzeniu postępowania nakazowego w trybie art. 500§1 i 3 k.p.k. i uznaniu go wyrokiem nakazowym za winnego popełnienia występku z art. 178a§1 k.k. – na podstawie art. 178a§1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a§1 k.k. kary 300 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 80 złotych, podczas gdy zgodnie z treścią przepisu art. 502§1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny w maksymalnej wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 złotych.

Podnosząc wskazany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu.

W przedmiotowej sprawie w istocie doszło do naruszenia art. 502§1 k.p.k. Przepis ten stwierdza, że wyrokiem nakazowym można orzec m.in. karę grzywny w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200.000 złotych. Co warto zaznaczyć, przepis ten, w przywołanym wyżej brzmieniu, obowiązywał zarówno w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, jak też w dacie orzekania.

Niezastosowanie się do wskazanego ograniczenia przy orzekaniu kary grzywny w wyroku nakazowym, a więc określenie liczby stawek dziennych w wymiarze przekraczającym określony w nim limit, stanowi rażące naruszenie powołanego przepisu.

W niniejszej sprawie niewątpliwie doszło do takiej obrazy, bowiem Sąd Rejonowy, wydając wyrok nakazowy, wymierzył skazanemu karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 80

złotych, a zatem w wymiarze przekraczającym górną granicę sankcji. Nie pozostawia też żadnej wątpliwości to, że uchybienie to miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku, ponieważ jego konsekwencją było poniesienie przez skazanego dolegliwości, jakiej w postępowaniu nakazowym nie powinien był ponieść.

W tym stanie rzeczy kasację należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżony wyrok, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie zobowiązany, już na wstępie, do podjęcia decyzji bądź to o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu nakazowym, a w konsekwencji respektowania art. 502§1 k.p.k., bądź o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu zwyczajnym.

Jerzy Grubba

Piotr Mirek

Paweł Wiliński

[WB]

[a.ł.]